

דברי הכפר

ברוך בואך

הסתיו !

מס' 578

ו' באלול תשל"ח

8 בספטמבר 1978

כפר - הנשיא

חמ 69

ובאותה הזדמנות בברך את צביה
שנכנסה אל הגן. בהצלחה לך
ולילדים.

הטיול למערת הנטיפים השבת היה
מוצלח. למרות ש... כנראה אין
מבוס - אנשים ברשמים ולא מופי-
עים. לאלה שתמיד לא מצליחים
להרשם מאיזושהיא סיבה - כדאי
לבוא באותו בוקר של הטיול ולב-
דוק אם יש מקום.

הילרי עברה החופש קורס מכינה
ביהדות שהוא תחליף לבחינות
הבגרות. כמובן בהצלחה.

ישראל ליפשיץ עזב את כתת עפרית
וחזר אל בית הוריו. אין כמו
הבית!

קבוצת אנגלים צעירים ויפים
שהיו איתנו 3 שבועות, עזבה
השבוע את המשק.

האולפן לעברית מדוברת מתחיל
ביום ראשון רשמית. עד לגיבוש
הכתות יעבדו ה"ל במטע. חברים
יכולים להציץ ולהכיר ומאד מת-
בקשים שוב להענות לאימוץ הנע-
רים. מורות המחזור: שמחה ורונה,
מטפלת: פס, מרכזת האולפן:
אילזה, והמדריכים החברתיים:
ארווין ומרי. סוף סוף נשמע כאן
קצת עברית.

סקופ אחרון: ישנו סיפור שמסתו-
בב השבוע במשק על טלפון שבור,
אודות משפחת אפטרות ש"כמעט"
הלכה לאיבוד אבל בסוף בכל זאת,
למרות החיפושים, הגיעה בכוחות
עצמה בשקט ושלווה ב- 1.00 בלילה
הביתה. פרטים נוספים אפשר לקבל
בשכונת "דחק".

שבת שלום,

כתבה - שושנה

ביקר - ביל

מה
נעשה?

בראשית השבוע נוכחתי כ-90 איש
בשיחה בנושא "הסמים". יש אומ-
רים שהשיחה היתה עניינית ואוב-
יקטיבית. ויש כמובן גם צד של
ביקורת צינית.

התנועה אל המשק והחוצה גדולה
השבוע:

3 לידות - לבית פק, כהן וגרש-
מן (לשעבר). מזל טוב. אומרים
שהפעם זה באמת היה לפי הזמנה.

צביקה הביא אלינו את שרה שבר-
אתה לאחרונה עובדת בחדר האוכל.
קליטה מהירה ובעימה שרה. את
לא מוכרחה ללמוד אנגלית.....

בגש כתת הירדן הצעירים יצאו
השבוע למילוי תפקידם. שלוחה
לכם ברכת התגשמות כל המשאלות.

רחל אבידור ולארי ברקוביץ
יוצאים השבוע ללימודים. אחולי
הצלחה.

ג'אק גולן נמצא שוב בחו"ל -
בסע עבור הורית.

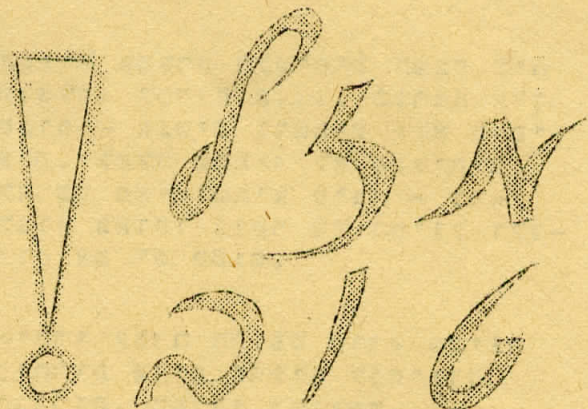
קולין ואוסי במסעותיהם בפגשו
(ישיבה) עם הנרי בניו-יורק -
הרגל שנעשה טבע.

כתת חרמון תחדש לימודיה כקדם
בשבוע הבא ב-12.9. הרבה הת-
מדה והצלחה. אולי גם מכאן
יצאו כמה אקדמאים??

כן, והקטנים - גבון פרפר לשעבר
- עובר ביום חמישי אל גן שקד,
חמישה ילדים חמודים ונבונים...

ימי הולדת

- 11.9 יוהנה פוטש
- עידית פורסטר
- 12.9 הנרי שפרונג
- 14.9 באור מסר
- 15.9 שחר כץ
- 16.9 שמואל חצור
- נעמה דבולט
- 17.9 הנרי ברג
- בנסי סטיל

בישואין

- 11.9 רות וג' ורג' באי
- 13.9 ג' בט וקולין פרימוסט
- 14.9 יהודית ובתן ברק
- 15.9 ג' וי ומקס מדר

לשירה וליואב פק
וגם לסל
מזל טוב עם הולדת
הבת - האחות נעה

לשרונה ודוד
לסלמה
ללס ומריון
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת
הבן - הנכד

למרים ולברוך
לעמר וסיון
למטי ואיוז
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת
הבת-האחות-הנכדה הדס

פתגם השבוע

בצחון דמגוגי קצר הוא אך
ע"י החורבות בצחיים.
(פגאי)

כשאין בידינו לחזק את הצדק
אנו מצדיקים את הכח.
(פסקל)

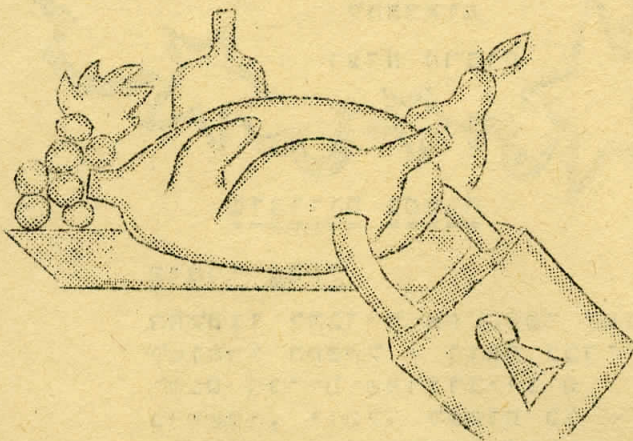
אחרי...

לידות...

לפני 30 שנה אצלנו:

תחילת ספטמבר 1948

אמנם יצטרך סידור זה לחכות
עד לגמר הבחנת קו המים ממעין
טובא.

באחת האסיפות בחדרה דבים על
מקרה גבינת מזון מהמקרר במט-
בח. בגמר הדיון מחליטים לא
לבעול את המקרר, כי "הבעיה
היא לא המבעול, אלא מצפון
החברים", ואז המבעול לא
מעלה ולא מוריד. חושבים שעצם
הדיון ירתיע את אלה הרוצים
ליהנות על חשבון הכלל.

שלום במלי בבחר להיות בציגנו
בכנס חברי מפא"י בקיבוץ
המאוחד, בו בזמן שמחליטים
לשלוח את ג' ין גרינוולד
למנסורה כדי לפתוח את המאפיה.

יצחק עדר

לאחר דיונים מייגעים סוכם בסוכ-
נות לתת לנו בכל זאת כמה צריפים
וכעת דנים במספר הצריפים שעלינו
להקים. הוזמנו בינתיים 4 צריפים
וחדר אוכל. איך סיכוי שבכנים
שיפורים בחדר הקריאה (הנמצא
בבית ערבי על סף התמודדות),
במטבח או במקלחת. האמצעים הכס-
פיים שלנו פשוט לא מאפשרים זאת.
המצב הכספי קשה מאד, כי הוצאנו
הרבה כסף על הקמת המחנה, לרכישת
טרקטור ומכונית משא.

הוחלט להוריד את יום הכלכלה,
העומד כיום על 35 גרוש ל-30.
בצטרך לצמצם קצת והרמה "אולי"
תרד קצת. המצב בהלבשה והנעלה
קשה מאד, עקב תנאי השטח. בענין
סיגריות הוחלט לחזור לרמה של
חדרה, ז.א. 60 סיגריות לשבוע
(בזמן האחזקה הצבאית קבלנו הר-
בה יותר), ולתת לחבר זכות לקבל
2 מכתבי אויר לאנגליה לשבוע.

דמי הספקה קטנה בקבעו ל-2½ ל"י
לחבר לשנה, והוחלט להגדיל את
מספר העתונות מ-4 ל-5.

כדי לעזור למצב הדברים במחסן,
הוחלט לרכוש מכונית תפירה בוספת.

אחת הבעיות הקשות הינה הכביסה,
העולה לנו פעם 10 ל"י לחודש והנצ-
שית בחוץ. חושבים על סידור
ארעי: להקים מכונית כביסה ליד
מקלחת הבחורים ולהפעילה עם
הטרקטור.

בינינו לבין עצמנו...

נשק אנטי-קיבוצי (או הכלב של פבלוב)

אחת הסכנות בחברה האנושית מתער-
רת ברגע שצד אחד בויכוח צבורי
זורק לחלל האויר מילת מפתח בעלת
אסוציאציות הרות אימה. באותו
רגע נפסק הדו-שיח הויציובלי
ומשתלט הרגש העוור - האינסטינקט
הדוחה.

דוגמאות לא חסרות: כשנות החמשים
סבטור ג'וסף מרקתי חסל אויבי
מדינה מדומים - סופרים, במאי
קולנוע ושחקנים - בהדביקו עליהם
את התג "קומוניסט". בברית המוע-
צות יש לקסיקון של מילות מפתח:
בוגד, אימפריאליסט, פראזיט....
וקרוב לבית יותר כמה מידודי,
שאבי מאד אוהב אותם, קמים על
רגליהם ושרים את ה"אינטרנציונל"
ברגע שמישהו מזכיר את המלים
"פועל" או "שביתה".

תמיד ובכל מקרה התגובה המבוקשת
היא אינסטינקטיבית כמו בציטוי
המפורסם הנקרא "כלבו של פבלוב":

פבלוב, חוקר רוסי, תמיד הגיש
לכלב-ציטוי אוכל כשהוא מצלצל
בפעמון. לבסוף די היה שפבלוב
צלצל בפעמון אפילו מבלי להגיש
אוכל והכלב המורגל היה מעלה
גירה!

ואצלנו די בזה שיקום מאן דהוא
ויאמר בטון מוכיח: "זה בוגד את
עקרונות הקבוץ" ומיד באטמות
האזניים, ואיש אינו טורח לבדוק
האם באמת מסתכן עקרון קיבוצי.

בכל העולם כולו, פרט למדינת
ישראל, מחויבות חברות סיגריות
להדפיס על האריזה "שיש סיכון
בריאותי למעשן". בכל העולם כולו
נחשב העישון כאויב וכמטרד חבר-
תי: הרי מקובל על מומחי הבריאות
שהעישון גורם למחלות לב וריאות;

שהמכורים לעישון סוחפים לתוך
שורות המעשנים צעירים ותמי-
מים; ושהעשן שנפלט ע"י מעש-
נים משפיע גם על לא מעשנים.

ובאשר למוסריות: צא וראה שיש
חברים שבהיותם בשליחות לא
עשו מפני שקביית סיגריות
כרסמה בתקציב המשפחה, אך ברגע
ששבו והסיגריה ביתבה חיצם אין
כסף - לקחו.

ובאשר למילה "צורך": מקובלת
עלי הגדרתו של פילוסוף ישראלי
בן זמננו האומר: צורך הוא
דבר שבלעדיו לא יחיה האדם -
נשימה, אכילה, השתנה והוצאת
צואה - אלה צרכים ובלעדיהם
ימות האדם, כל היתר פיקציות.

איך אפשר להגן על בגע חברתי-
חיבוכי כזה באמצעים של "למען
טוהר הקבוץ"? אפילו אם ההצעה
שהוגשה לאסיפה האחרונה היתה
אנטי-קבוצית במגמתה, להלחם
נגדה בקריאה "מי לקיבוץ לדגל"
היא שיא הצביעות והציניות.

וכל כך למה? כי כיום ילדים
בני אחת-עשרה שתיים-עשרה מעש-
נים בלי בושח, מקבלים ממבוג-
רים, גורבים כשלא מקבלים.

איפה החיבור הקבוצי-חברתי?
והרי הדוגמה של הורים ומבוג-
רים קובעת יותר מהטפת מחזכים.

אותה הצעה לדחות את הדיון,
שזכתה ברוב זעום, הובילה לקו-
אליציה מוזרה - של אלה שהמלים
"סכנה לקבוץ" הדליקו אור אדום
במוחם ושל אלה שרק העישון
חשוב ושמחו להסתדר לפחות אחת
מאחורי דגל הקבוץ. יחי הכלב
של פבלוב!

מתר זרג איננו זוג? =====

מן הפרטיכל: מרכז ועדת הקליטה
הביא בפני האסיפה בקשה של
(המשך בעמ' הבא.....)

יד ונתנה לי אוזן קשבת. היא עודדה אותי ועזרה בעבודתי.
חומר הקורס הב"ל עצום הוא ודי קשה אבל הוא מעבין ומקסים
כשמעמיקים בו. לרשות כל סטודנט עזרי לימוד כגון: מרכז לימוד,
מפגשים עם סטודנטים אחרים בראשות מבחן המדריך ומייעץ, ספריות
שוברות, סיורים וכו'.

על כל זה ויתרתי מסיבות אישיות (בריאות, תחבירה וכו'...)
היתה זאת אם כן עבודה עצמית, עם חומר קריאה מצומצם בחדר!
יש שהתעוררה בלבי הרגשה של עזבות, של חוסר-תועלת בעבודתי אבל
שעות עם יעל פזרו את הספקות ואת "המרה השחורה". חזר אמן לבי
ובמשכה העבודה.

אסיים את השתפכות נפשי בדברי חכמה, חכמת חיים של אבדה אמיר
המשוררת והמחזאית. דבריה מהם התרשמתי רלוונטיים גם לעסוק הקורס
שגמרתי ולקורסים שבדעתי לעשות בעתיד. (אם ירצה השם ויתן לי
השנים ואת הכח...).

דברי אבדה עמיד:
"תכנה את תמצית החיים כאשר תכנה, דבר אחד ברור: אסור לבזבז,
לחנקה את התמצית הזאת; יש להוציאה מתרדמה, להפעילה, גם תוך
מאמץ על-אנושי, כי אם לא כן - אין החיים ראויים להקרא חיים".
" - - - רק השחרור של המוץ שביתן לך, אף אם הבך בשרף
איתו יחד - אושר יקרא".

בברכה
אסתר בלק

מה זה מזכירה רפואית בכפר הנשיא?

- מה היא עושה כל שעות העבודה שלה? שאלה במקום. זה בהחלט דבר
חדש. (היום יש כבר התעביבות במקומות אחרים ובקשר לשמוע על
הנסיון שלנו. בו - מה אפשר להגיד - ככה זה בכפר-הנשיא).
- פעם, אחת עשתה את הכל, אבל החברה גדלה ויש שכבות שונות - גם
אוכלוסיה קבועה וגם זמנית. לכן הדרישות הן אחרות, העבודה
בניירת גדלה עור יותר והוחלט להוידך מהאחינת את העומס שיאפשר
להן לעבוד רק במקצוע - וזאת על-ידי מזכירה שחעשה את העבודה
הטכנית.
- עבודתה כוללת מספר דברים:
- (1) לשבת עם האחיות פעם בשבוע על התכנית לשבוע הבא.
 - (2) לשבת עם האחיות ומרכזת ועדת בריאות פעם בשבוע על עניינים
הקשורים לכל הצוות.
 - (3) פעם בשבוע לעבור עת תכנית בסיעות לרופאים וכו' ולקבל הוראות
למי לסדר תחבורה.
 - (4) לרשום ביומן כל הזמנה לרופא, בית חולים, קופת חולים וכו'.
 - (5) פעם בשבוע להעביר לחברים את כל הפרטים והבזירות הקשורים עם
בסיעות לשבוע הבא.
 - (6) אחרי הביקור - לכתוב פתק הוצאות.

(המשך בעמ' הבא.....)

- (7) פעם בשבוע לרשום בספר תחבורה את כל הדרישות לתחבורה בריאות.
 (8) פעם בשבוע לרשום לסדרן את כל הנוסעים הרשומים לשבוע הבא.
 (9) לנהל קופת תרופות. גם בקופת חולים משלמים, ואם לפני שבה דאגנו לאוסף של לירות בודדות לקופת חולים, היום גם שם מכניסים מאות לירות.
 (10) פעם בחודש למלא טופס לכל אחד שבוסע כדי לקבל טופס 17 (טופס התחייבות).
 (11) פעם בחודש למסור למרכז שירותים וגם למרכזת ועדת בריאות דו"ח הוצאות (לפי ילדים, חברים, הורים, מתנדבים וכו') על תרופות, ציוד, אשפוז, ביקורים, הבראה, תחבורה וכו'.
 (12) לדאוג לכלי בקיון וכו' מרודה.
 (13) לכתוב הזמנות לרופא פה.
 (14) לכתוב הזמנות לבדיקות דם פה.
 (15) לכתוב הזמנות לבתי חרושת עבור תרופות, ציוד וכו' ולעקוב אחרי ההזמנה.
 (16) לכתוב לבתי חולים לקבל תורים או לשנות תורים ולשלוח טופס התחייבות לאשפוז וכו'.
 (17) לעדכן ספר פרטים אישיים (שם, עבר, ת. זהות, לידה) של כל מי שבכנס לכפר הנשיא, זמני או קבוע.
 (18) לדאוג להעברת תיקים דרך קופת חולים של מי שיצא או בכנס.
 (19) להזמין לבדיקה שגרתית מעל גיל 45.
 (20) להזמין ילדים לבדיקה שגרתית לפי רשימת האחות.
 (21) לדאוג לביקור הגביקולוג ולסדר את בתור ביצינו לבין שני משקים אחרים. לרשום הזמנות פה לביקורו.
 (22) להזמין לרופאת ילדים (בביקורה פה) לפי רשימת האחות.
 (23) לסדר תורנות לאחיות:
 א. תורנות שבועית
 ב. תורנות שבת
 ג. תורנות למרפאה אחת"צ
 ולדאוג להודעות לחברה על שינויים וכו'.

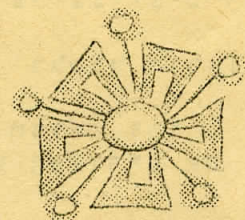
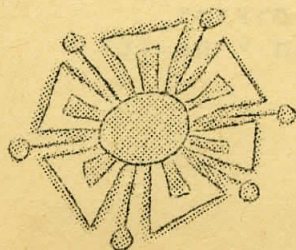
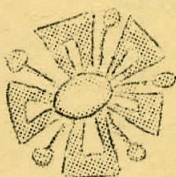
ובסוף, שאלות? - הצעות? - תלונות - הכל ישר אלי.

אבל חברה -

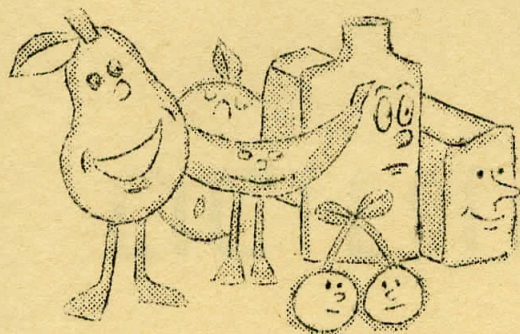
החשוב ביותר:

לבריאות!

בטע

חדשות מענף המזון

כן, סוף סוף אנו מבקשים קצת איזון בכתבות ב"דברי הכפר" על עניני מזון.

אבל קודם כל - אינפורמציה בקשר לחלוקה לראש השנה תל"ט:

אנו רוצים השנה לשנות את השיטה. ניתן חלוקה בסיסית של מצרכים מקובלים, אך רוב החלוקה תהיה בצורת תלוש שבאמצעותו יוכל כל חבר לקנות מזון מהאקונומיה במשך השנה בשעות ה"חנות" הרגילות. סכום התלוש מחושב לפי תוכן החלוקות בעבר והוא יכול את כל בני הישפחה כמו בעבר.

תאריך החלוקה: יום ד' 13 בספטמבר. התאריך ומקדם יאפשר לחברים להספיק לקנות מצרכים לפי רצונם לפני החגים. בגלל העומס בעבודה נצטרך לבטל את שעות הקבלה באקונומיה כמה ימים לפני החג. תהיה הודעה על תאריך הסגירה.

ח ג ש ח

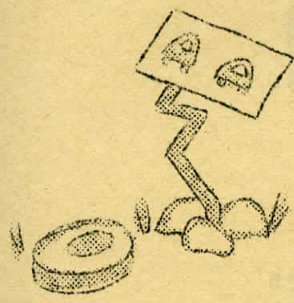
ועכשיו לעצם העניין. ה א ו כ ל. נכון, לפעמים יש פחות, לפעמים יותר, לפעמים הוא לא טעים, קל לפעמים (במקרה?) הוא כן טעים. נכון שהציבור צריך לקבל ואנו צריכים לתת. השאלות הכאובות הן באיזו צורה, באיזו כמות ובאיזו כלי.

מה מפריע לנו להגיע למטרותינו - שהן לספק אוכל טעים, מגוון ומספיק לצרכי הציבור? חלק גדול בפתרון הנ"ל הוא קיום צוות מתאים לתקופה ארוכה. לפני כמה חודשים (לפני הקייץ) היה צוות כזה לתקופה מסוימת. ואז באו לא מעט חברים לומר לנו כמה טוב לאכול בכפר הנשיא. הצלחנו להוציא אפילו ארוחות ערב טעימות ומספקות.

אבל צוות מבוסס על סוג מסויים של חברים המוכנים לתת את הכל כדי לשרת את החבר. לצערנו חברים אלה עובדים בדרך כלל במקומות רווחיים והימים שהם נותנים לנו הם מעטים. וכשכבר מגיע חבר לעבוד בשרותים, זה לתקופה קצרה ובהרגשה שזאת חופשה - כלומר הוא אינו רוצה באחריות. כאן אני רוצה לבקש מחברים קצת יותר תשומת לב והזדהות עם הענף, אפילו אם זה רק לתקופה קצרה. עבודה אחראית מחברים אלה יכולה לתרום הרבה למהלך העבודה בענף.

עוד שאלה כאובה היא כמובן התקציב. ברור שהאקונום חושב תמיד גם על חסכון, כנוסף לרצון לספק מזון. אם רוצים להוריד את הבעיה הזאת, הבה נחליט על חלוקת מנות חפשיות! (המשך בע')

מכוניות ואנשים

ת א ו ת ה ע ק י פ ה

- חלק מהתאונות הקשות ביותר הכללו מוות, פגיעות והרס המכונות היו "תאונות עקיפה". הן בדרך כלל נגרמות ע"י נהגים חסרי סבלנות שלא יכולים לשאת מצב של מכונת המשיגה אותם. הם כוללים את רוב הנהגים הישראליים ואחוז גבוה של הנהגים הקיבוצניקים. ישנם חוקים ברורים בקשר לעקיפה בטוחה. כך ישנו הגיון שלא קיים לגבי הנהג הממוצע:
1. לעולם אל תעבור את הפס הלבן האחיד.
 2. במידה והמכונת שלפניך נוסעת במהירות המקסימלית המותרת בכביש זה, אין צורך לעקוף אותה. על הנהג להשאר בתחום המוקצה לו בכביש, כאשר הוא משאיר מספיק רווח בין המכונות למקרה של עצירת פתאום.
 3. אל תעקוף בשום מצב בו אינך רואה מספיק קדימה, מצב המאפשר עקיפה בטוחה.
 4. אל תעקוף בצמתים. תמיד ישנה הפרדה מדמיונית של מימין תחליט לפנות שמאלה למרות שלא אוחדה. מצב זה מביא להתנגשות בלתי נמנעת.
 5. כאשר עוקפים בתנאים רגילים, מותר לנהוג מהר יותר מהרגיל בעת העקיפה, עד לאחר שעברת מרחק טביר את מונית השויה. תקלות רבות מתרחשות כאשר נהגים חותכים באופן פתאומי, וחוזרים למסלול לפני סופה של המכונת שעקפו. מצב זה במיוחד מסוכן כאשר האדיוס במכונת השניה מחליט להגביא את מהירותו ואז אתה עוקף. תקרית מאד שכיחה.
 6. ההגיון הטבעי מראה ש"כ" נהוג לצפור בעת העקיפה. אם המכונת שלפניך זזה ימינה ונוחתת לך מקום, אזי ברור שנוחתנים לך זכות עקיפה. במידה ולא, סביר להניח שכוונת הנהג השני לערוך תחרות בה שניכם עלולים לההרג. על הנהג לדעת שהתנגשות ראש מול ראש במהירות של 180 קמ"ש (90+90) משאירה מעט מאד מהמכונות והאנשים בתוכן.

ביקור בחדר המתים של במשטרה לאחר תאונה כזו יכול להיות מאב משכנע.

1. תחבורה

חג ה-30 עבר ובעלון שלנו בכותרת "אל תקרא בניך אלא
בוביך" אורי גולן "העיף מבט אל העתיד" (לפי דבריו).
נקודה חשובה, אורי, כי אם אתה מדבר על העתיד, אתה כבר
מטפל בהווה.

אבי מסכימה אתך "שאנו נותנים לעביינים להסחף בעצמם". זה
בהחלט נכון שהיום אין אידיאל או אפילו אתגרים שאליהם כולנו
שואפים במשותף.
גם ישראל כתב בתור המזכיר הראשון שאן המטרה היתה ה"יחד",
ובימים אלה התהליך היה בדיוק הפוך - עוד כדי כך שחשבו הק על
הכלל (לדעת זה היה קיצוני אבל כדי להתחיל ולבנות חברה - היה
מוצלח). וג' ובי כתב כמזכיר של היום ש"החבר הוא קיבוצניק + מורה
או קיבוצניק + מהנדס וכו'".

כאן זה מחזיר אותנו לדברך, אורי, מה זה קיבוצניק? והאם
זה חשוב לדעת מה זה? אבי אומרת שכן, כי אתה צודק: "היום החברה
בנויה על חברים שהגיעו לקיבוץ מסיבות שונות" שאם לא בשאל את
עצמו או גברר בינינו מה מטרתנו היום נסחב להפקד. וכשאבי כותבת
אבי שומעת בדמיוני, חברים ששואלים אז מה? למה צריכים להתחיל?
בלך לפי הזרם. הזמן יעשה את שלו. לדעתי זה לא כל כך ניתן בחברה
בחים משותפים. זה ניתן יותר לקבוצה קטנה או לבודדים. הרוח
הטובה בחברתנו נובעת מהכבוד, מהמשמעת החברתית והאחריות המשותפת.

איבבי מרגישה שזה בדיוק כך היום. אבי גם לא אומרת שפעם
היה כך, וכך צריך להיות. אבל בואו בלך ביחד לקראת העתיד.

אבי בדהמתי לשמוע שחברים קמו ואמרו "תחליטו מה שתחליטו
בקשר לשבת בבתי ילדים - אבי אעשה מה שברח לי". או.קי. אולי הקו
שלנו ישתנה, אבל לא על ידי הודעה וגמרנו - אבל שנשב ונשוחח
ביחד.

עשינו מה שעשינו. בנינו מה שבנינו. פה הצלחנו, שם לא כל
כך, אבל אנר עוד פה. בכפוף הנשיא החברה עוד קיימת.

קומו - קחו זזמה ונבוא אתכם. מישהו חושב שרוח החברה קצת
נפגעה בשכבת הותיקים? איפה? בואו לשכונת הותיקים ותרגישו מה
זה חברה! (אבל צווק בצד). אמת היא שבדורנו גדלנו בעולם יותר
שקט ולכן בסגלנות הלכנו קדימה. אי אפשר לצפות אותו הדבר היום
אבל אבי מצפה ליזמה בחברה. שעת הזם הצעיר והכח שנשאר לנו (עד
121) נוכל לשנות ביחד לפי צורך החברה. כי בכל דור ודור חייב
אדם לעשות שינויים לפי העולם מסביב.

אין דאגה. אנחנו אתכם ואתם אתנו.

אבי, למשל, מאד הצטערתי שהודיעו שמסיבת הסיום של בית-הספר
לא תתקיים לכל החברה בגלל חג ה-30. בעיני, בית-הספרנו תופש מקום
חשוב בחיינו ולמה להוציא דבר כזה? זה חלק מה"יחד" של חברה
גדולה יותר.

הנה הייתי במסיבת אחת הכתות וכמה התגאיתי לראות שבורית -
בת קבוצנו - שהיום היא מורה, היתה מספיק עקשגית להשיג מה שהיא
ראתה כנחוץ לילדיה. ולמרות כל המאמצים שלה להשיג מורה לחליל
ללא הצלחה, היא לקחה על עצמה ללמד את הכיתה, בוסף לשיעורים

(המשך בעמ' הבא)

(המשך "אבי חושבת בקול רם" _ _ _)

הרגילים שלה. כל הכבוד נורית. תמשיכי כך.

ופה אני שומעת בין המטפלות והמורים כמה שאנחנו לא משתפים פעולה, וכדי לקבל עזרה מתרוצצים בחברה, אבל אם תוציאו יותר מחייבו החברתיים, זהיה עוד יותר פנותקים מבית ספרנו והשכבה ההיא.

שוב, משהו יכול להגיב - זו סבתא, ברור שאת מרגישה כך. אבל אני מוזמנת למסיבות של כתות נכדותי איזה גאווה לראות את כל ילדינו כתלמידים ואת בנינו בהישגיהם שם. אבל שוב נקודה לוויכוח. זאת דעתי.

כך אני מרגישה היום ובזמן האחרון גיליתי שאני בהחלט לא היחידה. אז בואו וביתן לאילן וצורתו חומר לעלון ובגיע לשיחה חברתית לא על דבר חומרי אבל על חיינו.

חברה - להשתמע

שלכם

בטע

* * * * *

* דיושט WAW-WAW עם FUZZ
(אפקט צורמני למוסיקה) מסגנון
להקות ה-PUNK.

* שיי מיקרופונים SURE - אולי
בשיד איתם יותר טוב?

יש עוד מיכשור, שיגיע מאוחר
יותר:

* אמפליפיייר למיקרופונים
(PUBLIC ADDRESS) שיש לו 12
כביסות ו-100 וואט.

* זוג רמקולים יותר טובים ממה
שהיה לנו עד עתה (זה לא קשה)
סליחה, הרבה יותר טובים.

* גיטרה חשמלית בוספת, קטנה
אך פשוטה.

ובכן, ללארי ולאביו שמימן את
כל העסק, תודה רבה מעומק 13
הלבבות של חברי הלהקות.

מכתב תודה נפרד יישלח לאביו
של לארי.

חברי הלהקות

תודה !

אנחנו, חברי הלהקות המפורסמות
(!?) להקת חרמון ולהקת עפרית,
הזכורות לכם בודאי מן היום הגדול-
רלי עם הגלידות....

ובכן היינו רוצים להודות למישהו
שהוא במקרה גם האמרגן והמייסד
שלנו, שבחזרו מחופשת-מולדת בארץ
הערפילים, הביא יחד עם השוקולד
"קצת" ציוד מוסיקלי רעשני כזה.

להלן רשימת הציוד:

* גיטרה חשמלית הטובה ביותר שיש
לנו כיום - העתק טוב של גיטרה
הידועה בעולם כגיטרה הטובה
ביותר. סוג הגיטרות של אריק
קלפטון, ג'ימי הנדריקס ועוד.

* גיטרה חשמלית - GOOD N' OLD
ישנה בת 18 שנה בערך, יפה מאד,
מהסוג שהשתמשו בה בימי קינג,
אלביס פרסלי, להקתו של קליף
ריצ'רד ועוד. הגיטרה הזאת
מצויינת, ומדורגת שניה בין
הגיטרות שלנו.

* גיטרה חשמלית חדשה לגמרי -
במצב טוב, נראית כמו חדשה.

לפני מספר שבועות פרסמו רשימה חלקית של חברים שבקשותיהם ללימודים קצרים לשנה"ל תשל"ט אושרו ע"י ועדת ההשתלמויות וועדת כוח אדם.
עתה מתפרסמת הרשימה המלאה ובהזדמנות זו אנו מבקשים להודיע לחברים שהסתיים כבר (מזמן) הטיפול בבקשות ללימודים לשנת תשל"ט. (פניות ללימודים בכתב או במסגרות שלא צמודות לפתיחת שנת לימודים, תמשכנה להתקבל).

רשימת הלומדים

לימודים ארוכים
ליאורה אדלשטיין - מדעי החברה - שנה שנייה - אוניברסיטת ת"א
בעמי קולמן - הפרעות בתקשורת - שנה שלישית - א"ב השומר -
דוד ריפקינד - ביולוגיה - שנה ראשונה - האונ' העברית
מאיר ריינס - למודי המזרח התיכון - שנה שנייה - אוניברסיטת
דוד קולט - צילום - שנה ראשונה - מכללת הדסה - ירושלים
דוד פרנקלין - רפואה צבורית - שנה ראשונה (חצי שנה) - הדסה

לימודים קצרים

תל-חי: חצי יום בשבוע: לאה כץ - אריגה
ג' בט פ. - מחול
אסתר ג. - גגינה באבוב
שאולה - גגינה בחליל
הילרי ק. - גרפיקה
קרול ל. - מחול
רג' י פ. - הדפס משי (ללא זמן)
ישראל ה. - אנגלית (" ")
שושנה ש. - הכנה לבגרות מתמטיקה
אמנון ה. - אנגלית

יום בשבוע: מעין פ. - רקמה
שרי ש. - קדרות פיסולית
איליין א. - מדעי ההתנהגות

יום וחצי: אניבה א. - הכנה לבגרות - מתמטיקה ואנגלית
שמחה, רונה - לשון - שלוחה אונ' חיפה - לימודי ערב
אריאלה, צפורה - הסטוריה של ע"י שלוחה אונ' חיפה - ערב

בר-אילן/צפת קרול בילגורי - פטיכולוגיה (יום בשבוע)
ג' בט ג. - " ($\frac{1}{2}$ יום בשבוע)

אוניברסיטה פתוחה - זאב ציצן - אלקטרוניקה
אריק א. - יהדות
שלומית ל. - ערבית מדוברת

רות ר. - ספרות אנגלית - אונ' חיפה - יום בשבוע
ונסה נ. - הבעה בתנועה - חיפה - $\frac{1}{2}$ יום בשבוע
בתיה ו. - פיתוח קול - צפת - " " "
מיכאל א. - עיבוד עור - צפת - לימודי ערב
בקי א. - ידיעת הארץ + יהדות (חוגי האיחוד ת"א) יומיים 7x בשנה
(המשך בעמ' הבא.....)

מינה - אמנות פלסטית - (חוגי האיחוד ת"א) - יומיים 7 בשבוע
בת-שבע - מוזיקה - " " " " " " " " " " " "

קורס לשיפור הלשון (בבית):

מרקי	פיליס ל.	רות ב.
בת-שבע	חנה מסר	בלבש
בטי עדר	רותי ע.	סטיב ב"י
איריין ש.	ורבי	
לס	סטפני	
מוריון	הילרי א.	

לקורס צלילה ברשמו:

ג' ייסון	ג'יל	פיליס ק.
יופי	פאול א.	
ג'ובי פ.	אילן ה.	במידה וחברים הרשומים מבטלים את
דורון כ.	אמיר ב.	הרשמתם - נא להודיע לועדה כיוון
שלומית ל.	אבישי פ.	שההרשמות מחייבות.

להלן מספר החלטות שהתקבלו בועדה בחודשים האחרונים ומסיבות שונות לא התפרסמו עד כה:

- 1) אושרו לויקטור בן-רשף 10 ימים בשנה נסכום של -1000 ל"י לצורך שמירה על קשר עם הוגב אנתרופולוגים מאורגן והשתתפות בפעילויות שוטפות. דובר על כך שבעתיד יש ליצור דפוסים שיאפשרו לאקדמאים להמשיך בקשר מקצועי-אקדמי שלא במסגרת הלימודים הקצרים כיוון שמדובר בהתקשרות לטווח ארוך.
- 2) קורס בכתב לקריאה מהירה - אושר לאריה וולפין ולמיכאל ארנברג. מחיר הקורס - -650 ל"י.
- 3) הועלתה בקשה להשתתפות הועדה במימון פסנתרים אישיים. הבקשה נדחתה מאחר וחברים בועדה סברו שעניין זה חורג מתחום הפעילות של ועדת ההשתלמויות.
- 4) במסר שעצת ירון לא תצא ללימודים ארוכים בשבוע"ל תשל"ט.
- 5) שריטה הגישה בקשה ללימוד HUMAN DEVELOPMENT במסגרת הסניף של EMPIRE STATE COLLEGE של ניו-יורק. הלימודים מתקיימים בכתב (דוגמת הלימודים באוניברסיטה הפתוחה בארץ) והשתתפות ב-2 סמסטרים תקבה לשרעטה את הזכות לקבלת תואר BA מטעם אוניברסיטה זו. מחיר כל סמסטר 750 דולר. שריטה מבשרת מספר אפשרויות לקבלת מלגות לצורך הלימודים. הועדה אשרה את לימודיה לסמסטר אחד בשבוע"ל תשל"ט.
- 6) אושרה בקשתה של לילה בן-אבי להשתלם אצל אמן ירושלמי בתחריט. הלימוד יתקיים בריכוזים של 3-4 ימים כל כמה חדשים (תלוי בקצב עבודתה בבית). ימי הלמוד - ע"ח ימי האמנות שלילה מקבלת. המימון יהיה בחלקו מתקציב האמנות שנשאר לה בתשל"ח (-1600 ל"י) ובחלקו מועדת ההשתלמויות (מוערך ב- -2000 ל"י).
- 7) קורס צלילה - כ-10 חברים ברשמו להשתתף בקורס צלילה שאמור להערך בבית"ס לצלילה של עמי בן-צבי באילת. עמי מוכן לשתף 2 חברים בכל מחזור, לאורך כל השנה. משך הקורס - כשבוע והוצאות משוערות - -1000 ל"י לאדם. הועדה הציעה: א) שמחצית (המשך בעמ' הבא.....)

(8) קורס לשיפור הלשון - כפי שפרסמנו באחד העלונים האחרונים בכוונתנו לקיים בבית קורס לשיפור הלשון בהדרכת מורה מתל-חי פעם בשבוע בשעות הצהריים. נרשמו לקורס כ-15 חברים. אנחנו ללימודים אלו שעתיים בשבוע לכל לומד ע"ח עבודה. בקרוב נקיים פגישת הכרות בין המורה לחברים שנרשמו ונקבע סדרי הלימוד.

ועדת ההשכלה לירושלם

[illegible]

סרטים קטנים בנרשא גדל

ביום רביעי השבוע 13.9 בקרין
שורה של סרטים קצרים בנושא
ילדים עם קשיי למידה.

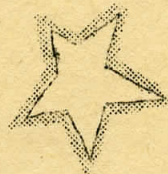
סרט אחד מספר על הילד בלי ליקורי
בראה לעין, שלא לומד לקרוא.

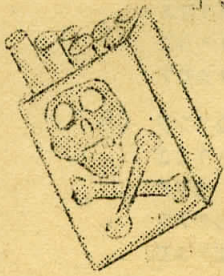
ראיתי את הסרט בהשתלמות קיץ.
השנה. הוא צבעוני, חביב ומעניין.
כל-כך התלהבתי שמיד הזמנתי אותו.

יתר הסרטים מראים שיטות למידה
לילדים חדשים ועוררים.

המועד המוצע הוא בסביבת
חבוצה ואפשר לקחת בחשבון עוד
יומיים שלושה בחורף ים סוף
לבילוי.

הכנס

חידון לכל גיל

1. באילו שני מוצרים (הנמצאים יחד במוצר אחד) שחצי האוכלוסיה כאן משתמשים בהם יום-יום ישנם 28 מיני רעלים?
2. איזה סם שאפשר לקבל בלי מרשם, יותר מסוכן ממורפין?
3. למה אחרי שמשתמשים בסם הזה יז כל כך הרבה אנרגיה?
4. מה הורס ויטמין סי, קשור לסרטן הראות ומשפיע על הזמיעה?
5. מה השיטה הכי מקובלת להתאבד?

(תשובות לחידון - בעמוד 10)

לכל חברי מפלגת העבודה בכפר הנעיא

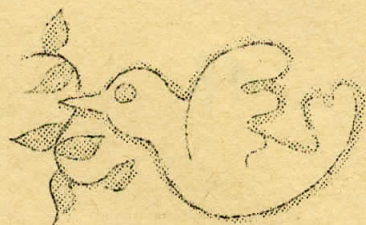
בישיבת מרכז מפלגת העבודה מ-21.5.78 הוחלט על חובת מגבית של כל חברי המפלגה. מטרת המגבית הזאת הן הבראת המפלגה ובנייתה. אין אפשרות לשקם את מפלגת העבודה מבלי שחבריה יורמו לה הן מזמנם והן מכיסם כי כל פעולה וכל תגובה ל"שכתוב ההסטוריה" והשמצת "המשטר הקודם" מחייבת כח אדם, זמן וכסף.

גובה המגבית שמוטל על כל חבר הוא 500 ל"י (בשני תשלומים של 250 ל"י). בשיחה שחיתה לי בין מזכיר וקצין לביני נאמר שאין צדק מוסרי בזה שכל הכסף יבוא מקופת המשק.

אם 141 החברים (ממשק זה) שהתפקדו במפקד 1977 באמת רוצים לעזור לשנות את האוירה בתוך המפלגה ובתוך המדינה הם חייבים להבין שלא על הפגנות או מילים בלבד ייעשה הדבר. אני מציע שתמישם אחוז מן הסכום יבוא מכיסו של כל חבר. אשמח לקבל הצעות אחרות ולהעביר את סכומן למזכירות. אם לא יפנו אלי הוצאת חברים ויביעו את התנגדותם, אניח שהצעה זו מקובלת עליהם. מחוז המפלגה הניחודי נומך במגבית זו.

אריק

ש ל ו ם - ע כ ש י ו א ו א י מ ת י ?

לעם ישראל נמאס! נמאסו המלחמות החוזרות ונשנות, הסבל והכאב על אבדן חיים, ההרס הכלכלי והבידוד המדיני, העוול שאנו גורמים לבני אדם אחרים החיים סביבנו ובתוכינו. כל אלה באו לידי ביטוי בהפגנת הענק שנערכה ערב הפגישה הגדולה ב"קמפ דויד". מי לא היה שם?! נציגים משלושת הזרמים הקיבוציים ואמרו ברגליהם את דעתם על התנגדות מזכירות התנועה (הקבה"מ) ועל אי התייחסותם (על מזכירות האיחוד). באו ועלו מכל קצוות הארץ "מיטבמה" בדרום ועד דן וכפר הנשיא בגליל" (כך - ככה נאמר) וכך רבים אחרים אנשי ציבור ואנשים כמוך וכמוני ללא מסגרת אלא על דעתם והרגשתם בלבד. היתה שם, בתל-אביב, כנות מרשימה בדרישה: לנסות... לותר... להעז ולו גם בסיכון. התנועה הגדולה הזאת של "שלום עכשיו" מבקשת מראש הממשלה להיות ראוי לעמו..... לשמוע.... להתייחס.... להיות מנהיג של עם ולא של מפלגה. אומרים שהמיוחד בפגישה זאת היא בכינוסם יחד של שלושה מנהיגים דתיים משלושת הדתות המונוטאיסטיות הגדולות שבעולם. ההסטוריה של דתות אלו אינה מבטיחה במיוחד, בעיקר אם נתרשם מכל אותן "מלחמות-קודש" למיניהן בהן נהרגו רבים כל-כך עבור רעיונות מנוגדים כל-כך. אשר במהותם אומרים: "קבל דעתי או תחוסל!" העבר לימד אותנו לעמוד על נפשנו כנגד התנכלויות אויבים ושונאים אך כשזה-רוח זו הופכת לתסביך כלל לאומי ועורמת מכתש לים בדרך להשכנת יחסים תקינים, הרי שפתאום מתברר מדוע היה על בני ישראל להעביר 40 שנה במדבר ולא להכנס ישור לארץ. האם אנו בחוכה של תקופת "40 שנה"? האם יצרנו מדינת חדשה אך באוירה ישנה, גלותית? רבים מאלה שלא הופיעו להפגנה התלבטו ודאי בשאלה: "איזה סיכון עבור איזה סכוי?" אך שמדובר בשקט המיוחל בו רוצה העם הזה נראים פחאם גשרים רבים צצים בין זרמים שונים בעלי דעות שונות. מה שלא בוטא במילים השחקק במבט עיניהם של הנוכחים, איזה ברק בעינים ואוירת תקווה בלבבות שהרגשה כמעין מב רוח שעבר על פני הככר. נקווה רק שהאכזבה מנאימו של בגין היא חסרת יתור.

ד. אלמך

ובכך הכותרת מדברת בעד עצמה, איך פה כוונה לזעוק "ג'לאלד" או לנסות להפוך סדרי עולם, פשוט נתוח קטן של החברה לנו "החברה הטובה הזאת", ובמה מדובר. מדובר בכך שלמצעד השלום של תנועת שלום עכשיו באו מכל קיבוץ בין 50 ל-150 איש, ומכפר הנשיא באו 9. לא משום שלא מסכימים, פשוט אדישם ואני מנסה להבין למה ואיך. פשוט לא אכפת לכם ממה שמתרחש פה, איך שום הסבר. אתם מסתכלים על כל המהלכים הפוליטיים שקורים פה כמו צופה ימסתכל על סרט. איך לכם שום קשר מעשי או רגשי למה שקורה פה, כאילו שזה קורה במקום אחר. מתייחסים לכל הנושא הזה כאילו זו הצגה. מאד חשוב לכם שלא יכנסו לחדר האוכל ללא חולצות, אולם המפגש ב"קמפ דויד" מעניין אתכם כמו השלג דאשתקד. בכלל לא בראש שלכם.

ואני מעז לומר ואני אומר זאת בכל הכנות ובלי שום הגזמה שהשאלה אם יצמידו את התקציב השנתי למדד או לא וכמה יהיה גודלו מציקה ובווערת וחשובה לאיך ערוך מנושא השלום ובכלל אפשר לקבוע ללא הסוס שנושא שנושא השלום ועתיד המדינה לא מטריד אתכם ולא מעסיק אתכם בכלל. אם חס וחלילה יביאו לכם את השלום על מגש כסף זהיו מוכנים לעשות טובה ולקחת אותו (אם לא חתם עסוקים מדי חלילה) אבל לנקוף אצבע, לא - זה כבוד מדי ובכלל אנחנו לא מתעסקים בפוליטיקה, זה עסק מלוכלך, זה לא בשבילי.

יש לנו בזמן האחרון ויכוח על איכות החיים וסגנון החיים. זה הכל ברבורים. פטפוטי ביצים. איכות החיים שלנו הינה גבוהה מזו של הפרולטריון ברומא מלפני אלפיים שנה. לחם ושעשועים זה מה שאנחנו רוצים, כל השאר כבוד בשבילנו.

כמעט ללא הסוס אפשר לקבוע שגם לו היה אידי אמין עולה לשלטון במדינת ישראל לא הייתם מתרגשים מכך יותר מדי לו הייתם מקבלים ממנו הבטחה חגיגית שכל אחד יקבל מעכשיו חתיכת סקוולד לפני שהוא הולך ללישון.

חלומות פז,

אילן המאירי

(המשך מע' 9 - חזרות מענף המזון):

הבעיה היא שבשיטה כזאת נוציא כל שנה סכום של 300,000-500,000 לירות מזל התקציב של היום. סכום כזה קונה גם הרבה דברים אחרים. אבל אולי האוכל הוא מספיק חשוב לנו כדי שבאמת נחליט על השיטה. הרי בתחום זה כולנו שווים - וזה חשוב. אם נעלה כאן את רמת החיים - זאת עליה של כל הציבור. (חייבים לציין שגם בשיטה זאת בעיית כוח האדם תהיה חריפה - תהיה פשוט יותר עבודה בהכנת כמות האוכל).

בקשר לציוד אני רוצה לתמוך במה שכתבה ריני. אנחנו חייבים לחדש את צורת הגשת האוכל, וזאת בהקדם. כאן דרוש לחץ הציבור, ובעזרתו נוכל להביא לשינויים משמעותיים במערכת - לטובת כולנו.

דוד דבולט

ה ע י ש ו ן ו ה ק י ב ו ן

התפלאתי מאד באספה האחרונה שמעין העיסוק ירד כל כך בקלות מסדר היום. הטענות בעד הורדת הנושא היו "קבוציות" כביכול - כלומר, העיסוק הוא צורך של חברי הקיבוץ, ולכן הקיבוץ חייב לתמוך ולכלכל אותו.

לזה אני מתנגדת. אינני רוצה להתייחס לשאלה אם כדאי לתת את הסכום לכל חבר בחור חלק מחקציבו הכולל (שוקולד גורם לי לפצעים ולכן לא אוכל להנות מהוספת סכום העיסוק, וכך אינני שותפה משקאות חריפים). מה שמפריע לי היא העובדה שהקיבוץ תומך בעיסוק. אינני רוצה שהקיבוץ שלי יוציא אלפי לירות על דבר שידוע גורם להרבה מחלות. אני מוכנה, לעומת זה, שנוציא כסף על גמילה מעישוק, וכל חבר שרוצה להפסיק, צריכים לעזור לו כמה שאפשר.

יתכן שאם חבר המעשן יצטרך באמת לעקול בין קניית סיגריות (מחקציבו האישי) לבין דברים אחרים, זה רק יעזור לו להחליט להפסיק, ואת זה אני רוצה לעודד. יתכן מאד שזקוקים לרובן כספי זה שהוא חיוני לאנשים מסויימים.

נראה לי שבאספה נצלו את המושג "קיבוץ" לרעה בקשר לעישוק. לדעתי זאת חוצפה לכולל את העישוק במסגרת אחת עם שטחים אחרים שהקיבוץ מכלכל, ושמהם נהנים מספר קטן של חברים (כגון טיפול רפואי, פסיכולוגי ועוד). אני חושבת שהקיבוץ צריך לקבוע מהו צורך חיוני (העוזר לחבר באמת) ומהו צורך שליילי (כמו עישוק). הקיבוץ רשאי להחליט שהוא אינו תומך בצרכים שליליים. אנחנו לא נותנים תקציב עבור מסקנות חריפים, למשל, והסיבה ברורה.

יתרה מזו, יש כבר תקדים בתחום מסויימים שהיה קודם מסובסד ושממנו נהנו מספר קטן של חברים, הועבר לחקציבו האישי של כל חבר. תחום זה הוא הרכב לחבר. כשהתברר שמספר קטן של חברים נהנה מהסבסוד על הרכב, שינינו את השיטה ונתנו לכל חבר סכום שווה, (וזאת למרות שיחכן ולוהברים מסויימים יש צורך לנסוע ברכב לעיתים קרובות יותר מחברים אחרים).

שוב, העיקר הוא לדעתי, שהקיבוץ יחליט על מיטה מסויימת שתעזור לחברים להגמל מהרגל רע זה, במקום לעודד אותו.

שרה ד.

ח ש ו ב ה ל ח י ד ו ן ל כ ל ג י ל

ווסבק והעשן שלו מכילים 28 מיני רעל המשחיתים את כל הגוף ובייחוד אלה של המח. חומרים הרסניים בעשן של סיגריות גורמים לצלקות בקירות העורקים ויכולים להביא לידי התקשות הארטריות. ניקוטין, הדבר אליו מתמכרים בשבק, מהווה גורם נרקוטי יותר מסוכן מאשר מורפין; קופסת סיגריות אחת מכילה 400 מיליגרם של ניקוטין - כמות שעלולה להרוג אם מוגשת בזריקה אחת. 96% של הניקוטין נספגים על ידי הגוף ומגדילים את רמת הסוכר בדם לזמן מה מפני שהבלוטות מזרימות אדרנלין לתוך הדם וגורמות לכבד לשחרר את הסוכר האגור בו. המעשן אמנם מרגיש מרץ יתר עם כל סיגריה, אולם למעשה האוצר המוגבל של הסוכר שלו, או של ה, מתרוקן. בעצם ניקוטין מהווה גורם מחמיר לעצבנות. הוא גם גורם מזיק בשביל הבלוטות האדרנליות ומערכת העצבים המרכזית. ניקוטין מגדיל את הבלוטה הערמונית, משמיד את הויסמין סי במידה של 25 עד 30 מיליגרם על כל סיגריה, נחשב לחוליה במחלת הסרטן של הגרון והראות, של קלקולי קיבה, של מחלות עור ושל המצב הגרוע של ההנזכרים, השיניים, האמיעה, הראייה ושל חושי הטעם והריח. למעשנים יעור של 167% יותר גבוה במספר גירויי האף והגרון, 300% יותר - של שיעול, 65% יותר של הצטננות.

במילים אחרות - ניקוטין מחליש את ההתגוננות של הגוף עצמו נגד מחלות.
ברוכים הבאים ל"מרלבכרו קונטרי"! Welcome to Marlborough Country!

Berkeley Women's Health Collective, U.S.A.

לקוח מסיפרון של

שיבוץ אנשי הגמ"ר ומל"ל לפי גזרות וקיפודים במצב "חומה"

נוסף למצב כוננות "נמר ג" שפורסם לאחרונה, יש מצב "חומה", שהוא כוננות עליונה לקראת מלחמה.

על כל אחד לשם לב לשנוי בשכוץ שלו בין מצב "נמר ג" לבין מצב "חומה"

גזרה	קיפוד א'	קיפוד ב'	קיפוד ג'
מפקד גזרה: זמי בן-צבי	מפקד קיפוד - ישראל א'		
1. ג'ו ריפקינד	1. שאול סמברג		
2. ראובן גוטר	2. אדם בן-חנוך		
3. חיים מעין	3. ג'וני טנא		
4. מיק אלמן			
1			
מפקד גזרה: אריק ארנברג	מפקד קיפוד: קולין פ'		
1. מיכאל כהן	1. גרשון אמשטיין		
2. משה בן-חיים	2. הנרי בן-יהודה		
3. יצחק גולן	3. לוי גניסלב		
4. יצחק עדר			
5.			
2			
מפקד גזרה: לן וינטרוב	מפקד קיפוד: בוב ויניו	מפקד קיפוד: אלק קולינס	
1. ברוס ויטהם	1. דוד סטיל	1. לורנס מרקוסון	
2. נורברט כהן	2. לארי ברקוביץ	2. מלויין סימונס	
3. לני יודאיקין	3. דוגלס ארנולד	3. יעקב בן-אברהם	
4. יואב פק	4. יוחנן סלע	4. צ'רלי דויס	
5. מקס מדר			
3			
מפקד גזרה: איזק פוטש	מפקד קיפוד: טומי עמית	מפקד קיפוד: גרשון שרק	
1. נחמן אנגלסברג	1. אריה ניצן	1. צביקה קורנבליט	
2. הנרי שפרונג	2. וילי פינקוס	2. ג'ו סינה	
3. בני פורסטר		3. שמואל חצור	
4. אייבן לויין			
4			
מפקד גזרה: רימונד ס'	מפקד קיפוד: ג'רמי ג'		
1. נתן בן-אבי	1. לס גרשמן		
2. ויקטור פרידלנדר	2. הרולד וולך		
3. מקד חייט	3. מיכה ליפשיץ		
4. סדריק לוי	4. אבי נצר		
5			

מקלטים	מרגמות 81 מ"מ	מפקדה/מפקדה אזורית	מראת חירום
1. ראובן מנדזיגורסקי	1. פאול בילגורי	1. ג'רי ניימרק	1. פיליס לטוביץ
2. יענקל מנדזיגורסקי	2. דב קולט	2. אדי נמנוב	2. שוש סולומון
3. אלן איסטון	3. מירון שוורץ	3. מיכאל דוארי	3. סימון שינגזיכט
4. הרי ברג	4. ג'ק בן-נתן	4. מאיר ריינס	
5. מופתי ליפשיץ	5. לו סגל	5. קני ויטהם	2. אלונקאים
6. נוקי שין			
7. אוסי אדלשטיין		מוסי המאירי *	מחסן נשק
8. יוסף חצור		איזי דיבון	1. פרנק וטרמן
9. דוד לוי		אנהגים ומנהלה	
10. יונתן סטיל			
		קשרית	
		פקידות	